

vævsvæskedonor”. Dette udtryk blev valgt i tilslutning til reglerne i lov om udtagelse af menneskelig væv m.v., der imidlertid er afløst af lov om ligsyn, obduktion og transplantation. Sidstnævnte lov anvender betegnelsen ”væv og andet biologisk materiale”, hvorfor denne betegnelse nu også foreslås i lov om erstatning for lægemiddelskader. Ændringen er identisk med den foreslåede ændring i lov om patientforsikring. Den ændrede formulering bevirker ikke nogen realitetsændring i forhold til den gældende lov.

Til nr. 2

Bestemmelsen indfører en informationspligt over for patienter om retten til erstatning efter loven. Bestemmelsen svarer til den foreslåede bestemmelse i forslag til lov om ændring af lov om patientforsikring, jf. dette lovforslags § 7 a.

En eventuel overtrædelse af informationspligten om retten til erstatning vil kunne indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Til nr. 3

Bestemmelsen i lovens § 8 om, at loven ikke gælder for skader, der er omfattet af lov om erstatning for vaccinationsskader, foreslås ophævet. Efter lov om erstatning for vaccinationsskader har staten ydet erstatning til en vaccineret person - eller dennes efterladte - for skade, som med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod en sygdom, der er omfattet af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Ophævelsen af lov om erstatning for vaccinations-skader vil indebære, at skader som følge af alle vaccinationer - uanset om de er omfattet af lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme eller ej - fremover erstattes efter reglerne i lov om erstatning for lægemiddelskader. De skader, der erstattes efter forslaget, vil være skader, der skyldes vaccins egen-skaber.

Forslaget vil sikre en mere ensartet erstatningsordning, ligesom det generelt vil indebære en forbedring af retsstillingen for personer, der pådrages skader i forbindelse med vaccination for så vidt angår dækning af midlertidige tab.

Efter vaccinationsskadeerstatningsloven har skadelidte alene kunne få dækket varige tab i forbindelse med skaden. Efter forslaget vil de skadelidte også kunne få dækket midlertidige tab som godtgørelse for svie og smerte samt helbredelsesudgifter og andet tab.

De generelle erstatningsbetingelser i lov om erstatning for lægemiddelskader er ikke identiske med betingelserne i lov om erstatning for vaccinationsskader. Efter vaccinationsskadeerstatningsloven skal skaden

være forårsaget med ”rimelig sandsynlighed”, medens der i lov om erstatning for lægemiddelskader forudsættes ”overvejende sandsynlighed”. Endvidere ydes der efter § 6 i lov om erstatning for lægemiddelskader kun erstatning for bivirkninger, som efter deres karakter eller omfang går ud over, hvad skadelidte med rimelighed bør acceptere. Det må dog antages, at denne forskel næppe i praksis vil have afgørende betydning, idet lovens § 6 i praksis spiller en mindre rolle ved bivirkninger som følge af rent forebyggende behandling som vaccination. Endelig giver vaccinations-skadelovens § 1, stk. 2, enhver anden person ret til erstatning som følgerne af smitte fra en vaccineret person. Efter lægemiddeleerstatningslovens § 1, stk. 3, er det kun den, som plejer eller behandler den vaccinerede, der kan få erstatning. Det er ikke muligt at vurdere, hvorvidt denne forskel i erstatningsdækning vil få betydning, idet Arbejdsskadestyrelsen, der administrerer sager efter lov om vaccinationsskader, ikke er bekendt med fortilfælde, hvor andre personer er blevet smittet af vaccinerede personer.

I øvrigt bemærkes, at der i årene 1999-2002 er anerkendt i alt 13 sager efter lov om erstatning for vaccinationsskader.

Til nr. 4

Med henblik på at effektivisere Lægemiddelskadeankenævnets arbejde foreslås det, at indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige nævnets formand til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at frembyde tvivl. I lov om patientforsikring er en tilsvarende bemyndigelse til formanden eller næstformanden i Patientskadeankenævnet, som er udmøntet i bekendtgørelse nr. 133 af 9. marts 1999 om forretningsorden for Patientskadeankenævnet.

Bemyndigelsen i forslaget § 19, stk. 2, vil tage sigte på, at der udelukkende kan træffes formandsafgørelser i samme type sager, som i Patientskadeankenævnet. Der vil således navnlig være tale om følgende sagskategorier:

- Sager, der alene vedrører erstatningsberegning.
- Sager, hvor patientens skade er forårsaget før ikrafttrædelsen af lov om erstatning for lægemiddelskader.
- Sager, hvor skaden falder uden for lovens dækningsområde
- Sager vedrørende anmodning om genoptagelse af afgjorte sager, hvor der ikke foreligger nye og for sagens afgørelse væsentlige oplysninger.
- Sager, hvor klagen er indgivet af en ikke klageberettiget person.
- Sager vedrørende klage over aktindsigtsspørgsmål